

Выходитъ во Львовъ що Вторника, Четверга и Суботы (кромъ рускихъ свѣтл.) о 4-й год попол. Литер. додатокъ „Бібліотека найзnam, повѣстей“ выходитъ по 2 печат. аркушъ кожного 16-го и послѣднаго для кожного мѣсяца.

Редакція, администрація и експедиція підъ Ч. 44 улица Галицка.

Всѣ листы, посыпки и реклами підъ адресою: редакція и администрація „Дѣла“ Ч. 44 ул. Галицка.

Рукописи не возвращаются толькo на попереднєе застереженіе.

Поодиноко число стоять 12 кр. а. в.

Оголошення призначаються по цѣнѣ 6 кр. а. в. бѣль одновідночко.

Рекламація неопечатаній вѣлький бѣль порта.

Предплату наложите пересыпать франко (наилучше поштовими переказомъ) до: Адміністрації часописа „Дѣло“ ул. Галицка, Ч. 44.

Съ днемъ I (13) цвѣтня розпочинається новий чвертьрікъ нашого видавництва. Просимо отже всѣхъ нашихъ П. Т. Предплатниківъ поспѣшити съ присыпкою дальшої предплати а взгядно виробнati залегlosti, понеже лише приточної вплати зможемо бути и мы точними.

Ново приступаючій П. Т. Предплатники „Бібліотеки найзnam, повѣстей“ дбстанутъ да ромъ початкової аркушъ розпочатої повѣсти „Мѣщанське племя“.

Організація нашихъ народныхъ силъ.

III.

Неразъ лучаєшася памъ чуті зъ рѣжніхъ таборовъ оклики подношений „въ имѧ народу“, въ имѧ Русиновъ. Неразъ протестуємо мы са-мі въ имѧ народу, боронимо его интересы, выступаємо яко его репрезентанты. Не обходится одинакожъ при тѣмъ безъ протестовъ зъ стороны противниковъ: въ радѣ державній подносятся зовѣсь серіозно голосы, будто наши репрезентанты потерпели вже довѣріе у своего народа: пп. Черкаскій, Поляновскій, Голевскій, Меруновічъ и пр. претендуютъ собѣ зовѣсь на серіо (!) право заступати Русиновъ... „Дивѣтсѧ, кажуть, тажъ сей „вашъ“ народъ не хоче вже бѣль вѣсть выбори; бѣль висылає на се яко своихъ легальнихъ заступниківъ!... Гдѣжъ-то та „ваша“ Русь?! Чимъ оправдаєте вы свое выступование въ имѧ руского народа, яко вѣща легитимації?“ На жалобы рускихъ посыпь отповѣдаютъ польскій репрезентанты нашихъ мужиковъ: „Се все неправда, клевета!“ Ц. к. урядова „Gaz. Lwow.“ по-просту игнорує Русиновъ; потуточи покванило всякий проявъ политичнога и суспільнога житя Поляковъ, подаючи вѣсти о приготовленняхъ ихъ позасоймового выборчого комітету, щобъ вже разъ на все подавити Русиновъ, вытиснути ихъ що до одного зъ сойму и зъ рады державної, уважає рѣзючесно Русиновъ яко несуществуючихъ, — промовчує ихъ. Кто читавъ одну „Gazet-у Lwowsk-у“, той напевно нѣколи не припустивъ, що суть якій Русини на бѣжьмъ свѣтъ, що суть якій

споры Русиновъ съ Поляками; леви що при спрвозданіяхъ зъ засѣдань рады державної по-дѣблемъ непадѣйно якъ невыразну загадку о „stereotypowych! (!) żalach Rusinów“, — а вжеежъ о тѣмъ, що есть еще якакъ Русь по-за Галичину, що есть якакъ литература руска, и пр. — о тѣмъ анѣ слѣду... Подобнои политики держится „Czas“; для него „nie ma kwestii ruskiej!... jest tylko wroga państwa i kościołowi agitacya drobnego ale ruchliwego stronnictwa.“ „Nowa Reforma“ такожъ зовѣсь на серіо (!) говорить о „zgodzie (або „upii“) z ludem russkim“, — а о якимъ небудь узнаванню интелигенції рускої, о узнанию права нашихъ заступниківъ: боронити своего народа, не хоче навѣть загадувати. Поминаємъ вже іншій польскій газеты, котрій часто забувають вже на другої сторонѣ одного и того самого числа, о тѣмъ, що говорилось на першої, шлетуть безъ цѣли и безъ думки о zgodzie, upii lubelskiej и т. д.

Мы вже назначили гдеjakі недостатки организації нашихъ народныхъ силъ, недостатки, котрій еще яскравѣйше виступають на верхѣ, коли поглянемъ на розвѣй іншихъ народностей и спогадаємо, якъ то рафінованій средства умѣли придумати и приготовити наші противники въ свѣй єдиній цѣлі, щобъ утворити собѣ выгодну и безпечну basis до дальнихъ операцій та маневровъ въ будущності. Повыше згадали мы вже такожъ смѣливій отзвы нашихъ противниківъ, будто они власне репрезентують нашъ нардѣдъ.

А чиже мы маємъ які средства доказати противникамъ нашимъ легальність нашого выступования въ имѧ народа? Чи нардѣдъ нашъ знає, где має шукати своихъ проводниківъ, пріятельствъ, щирьхъ, певныхъ, котрій хотѣлиby зайmitись всею єго недолю та пуждою? Чи даемъ мы можливость народови нашему розрѣжнити пріятеля бѣль ворога, заступника бѣль хитрого и гладкого зрадника-кусителя? Кто властиво репрезентує весь народъ, кто має право промовити въ имѧ всѣхъ Русиновъ, промовити особливо тамъ, где ходить о важайшій интересы народности нашей? Чи самостойній, щоразъ численній рухъ нашего народа знаходить доста-точне піддержанье у интелигенції, чи не пускаємъ мы нашъ нардѣдъ въ важныхъ хвиляхъ

безъ проводу, чи стаемъ мы, где треба, дѣй-стно солидарно, якъ одинъ мужъ, самосвѣдомо, съ почутъемъ, що мы, вѣрній сыни нашого бездольного люду, єсмо его дѣйстными пріятелями и проводниками, его легальними (по духу, чувствахъ и интересахъ) репрезен-тантами?

Справозданье выборче въ Калуші дало доказъ, що нашъ нардѣдъ знає вже самъ досить добре, где его болить. Наши нардѣдъ вже отверзився, самъ добирає собѣ книжочки по-пularyній и газеты, самъ закладає читальни, шпихальбр и т. и. Мъщане тисъменицї ста-влять собѣ самі, безъ нѣякої ініціативи „свыше“, кандидата до рады державної, ста-раются зъорганизувати цѣлу акцію выборчу, — и що показується? нема проводу! Повѣтій комітеты выборчі (рускій) завязуються даже поволи, безъ жити, — а предсѣ, єсли є лишь інтелигенція тѣль щиро зайmitись хотѣла, то нардѣдъ радо пойшовбы за нею. Маємо всежъ таки еще своїхъ пословъ до рады державної и до сойму; поспѣтаймо, колько то зъ нихъ становуло доси, (и то Ѷть самого початку кон-ституційної ери) передъ своимъ выборціямъ? Колько то выборцівъ рускихъ бачило въ жити своїхъ „заступниківъ“, на котрьхъ предсѣ ста довѣріємъ голосы свои отдавали? Пильнуй-мося! Зачинають насъ вже впередеджати Поляки!! Они умѣли добре підглядѣти и перей-мити, що було доброго въ нашої дотепер-шиї дѣяльності, та зачинають насъ вже впередеджати.

Кажуть часомъ, що у насъ за много партій, що намъ не треба партій, и т. и. У насъ тыхъ партій зовѣсь не такъ много, єсли підъ „партіями“ не треба розумѣти замыкаю-чихъ въ собѣ групъ людей, котрій задяя якихъ-тамъ далекихъ цѣлій тратять часъ на зовѣсь безплодныхъ фантазій. Безъ партій нема жити, а „споры“ партій повинні вестись толькъ о се, які средства лѣпій для подви-гнення народа, до его оборони противъ ворож-ого напору; тогдъ споры доведуть до пози-тивныхъ результатовъ. Всѣ Русини повинні передовѣсь творити одну велику партію: патріотівъ-народолюбцівъ. Дробницѣ прощай-мо, не посувайтесь нѣколи до проскрибованія кого небудь, єсли толькъ бѣль хоче працювати для народа. Годъ обйтись предсѣ безъ рѣ-

жницѣвъ поглядовъ, безъ споровъ; але єсли не схочемъ прощати дробницѣ, єсли не допустимъ рѣжницѣвъ поглядовъ на зовѣсь інагаї справы, котрій поршить исторія, — єсли не получимо всѣ передовѣсь около спольної працѣ для добра народа, — то солидарність буде неповна, або и неможлива.

Мы маємо вже численній інституції на-шій, товариства. Мы повинні старатись познанії одній другихъ, оглянути всѣ наші сили, порозумѣтись, уможливити лѣпшу організацію всѣхъ нашихъ народныхъ силъ. Інституції и товариства наші повинні стояти въ живомъ безперервномъ kontaktѣ съ народомъ, съ всіми єго верствами, повинні статися дѣйстни-ми, живими осередками цѣлого нашого народ-ного житя. Мы повинні втягати всюду, при кождой случайності, въсѣ наші версты, осо-бливожъ самъ простий нардѣдъ до акції и ста-вати при нардѣдѣ съ помочною рукою всюду тамъ, где самъ нардѣдъ зъ власної ініціативи виступає. Тогда будемъ могли виступити сми-ло яко репрезентанты всего народа, всії на-шої Русі.

Нѣкто не повиненъ говорити о „пар-тіяхъ“ нашихъ тамъ, где мы маємъ виступати на виѣ. Такі факти, якъ неприниманье (чи то en masse, чи то поодинокихъ осбѣ) до якого-напінного товариства, неприниманье звѣстныхъ, виступованихъ патріотівъ, порученыхъ таки-ми-жъ патріотами-членами, неприниманье за-для нѣкому неясныхъ „общихъ принції“ людей „впрочемъ многоуважаючихъ“ — нѣколи бѣльше не повинно повторятися.

Выступаймо на виѣ все и всюду яко одна велика „партія“ — Русиновъ.

Нашъ поглядъ на польське питанье.

I.

Недавно тому въ сали ратушевой во Львовѣ вѣтвилось передвыборче зборанье для выбору посла до рады державної, підъ многими взгля-дами дуже цѣкаве. Оба кандидаты, котрій на тѣмъ збораню виступали стараючись о ман-датъ посолскій, а такожъ проводникъ збораня, интерпеланты и весь хоръ кричачій браво та піещучай въ долонѣ, — вѣсъ они голосно, пе-редъ цѣлымъ сѣтомъ заявили, що при всѣхъ дѣланахъ, мовахъ и заявленняхъ Полякамъ хо-

ПРАВОПІСНІЙ РУХЪ ВЪ ЕВРОПѢ.

(Студія Михайлa Пободиніскoго.)

III.

(Дальше.)

Скоро по Лютрѣ наступає упадокъ нѣ-мецкої литератури и доходить именно бѣль початку трицьятьлѣтньої вѣдни майже ажъ до крайності. Цѣла Нѣмеччина заумерла духовно на довго и сей упадокъ культуры и литературы триває ажъ до половины минувшого XVIII століття. Що при такихъ тяжкихъ об-ставинахъ и правописи нѣколи було розвива-тися, — буде понятно кождому. Навѣть гра-матики того часу носять правописно чудовищній надписи и. пр. „Grammatica, dataisq; aitp; von jn selbs mag leser letent“, — або зновъ „Undertrifdt der Hoch-Deutschschen Sprach“ 1574 и т. д. Писанье найзвичайнѣшихъ слівъ въ такій способѣ, якъ: um, undt abo vmb, vndt, vegfliefer, Aigen-ſchim, Freude, Frei, Ampt вѣстъ на порядку днів-ної. Для докладнѣшого образу подаюмо тутъ въ хронологичнѣйшому порядку правописний про-бы найзваменитливихъ писателївъ тихъ часобъ.

Sebastian Brandt въ своїмъ „Nar-renschrift“ въ р. 1494 писє:

Wer usf sich selbst viel Lempten nymt
Der mag nit tun das jedem zumt.
Der hie miß syn und anderwo
Der ist recht weder hie und do.

Лютра „Отче нашъ“ въ 1522 р. выглядав-оея якъ:

Unser Vater un dem Hymel, deyn Name sej,

beyleg; Deyn Hymel kome; але вже въ біблії, печа-таної въ р. 1541 читаємо: Unser Vater in dem Hymel, Dein Name werde geheiligt; dein Reich kome.

Познѣїшъ єго творы, якъ вже бачимо въ другого „отченашу“, писаній лучшою право-писею. Наводимо тутъ ще уступу въ его би-блії, підписаної 1534 р. и двѣ строфы єго цер-ковної пѣснѣ, що стала опоєля працтвантескимъ гимномъ:

Im anfang schiff Gott Hymel vnd Erden. Und die Erde war wüst vnd leer, und es war finster auff der Tiefe, Und der Geist Gottes schwebet auf dem Wasser. Und Gott sprach, Es werde licht, Und es ward licht. Und Gott sahe, das das licht gut war, Da scheidet Gott das Licht vom Finsternis, und nennet das licht, Tag, und die finsternis, Nacht.

Ein festeburg ist unser Gott,
ein gute wer und waffen.
Er hilft uns frei aus aller not,
die uns ist hat betroffen...
Und wenn die welt voll teufel wer
und wollt uns gar verſchlingen,
So fürchten wir uns nicht so jet,
es soll uns doch gelingen.

Правопись Опіца, головы першої шле-кої школы, умершої р. 1639, виглядає такъ:
Ach liebste, las vns eilen,
Wir haben Zeit:
Es schadet das verweilen
Vns beiderseit.
Der edlen Schönheit Gaben
Gliehen fuß für fuß,
Das alles, was wir haben,
Verschwinden muß.

Der Wangen Ziehr verbleibet,
Das Haar wird graij,
Der Augen Fener weijet,
Die Brust wird Eij.

Правопись Андрія Gyrphius'a, головы другої шле-кої школы, умершої р. 1664, предста-вляється намъ якъ слѣдує:

Die trübal die uns lehrt voll sanfter finnen sein,
Wenn aller pſihen maſt felt häſig bey uns ein,
Wenn ſchir die matte ſeel will aus dem leibe reiſen,
Wenn uns die Feinde nichts als feur und räder weisen:

Dann ſchawt ein ſtiller geiſt im mittell ſeiner rein,
и т. д.

Ще правопись Фридриха II, Марії Тересы, Іосифа II, а навѣть Кльоштока и ін-шихъ клясицівъ показує великий недостачѣ.

Доперва новій клясицій добѣз нѣмецкої литератури удалося завести якій-такій ладъ въ нѣмецькій правописи. Головна въ тѣмъ за-слуга палежките Іванови Христофони Аделюнгови (1743—1806), авторови числен-ніихъ нѣм. граматикъ и нѣм. словаря. Єго засадою було не виступати радикально и ли-шити нѣмецькій правописи часомъ и звичаємъ основній головний цѣхи, а викнути въ неї толькъ то, що вже було найбльше недорѣчне. И спрвдѣ удалося ему въ той способѣ при помочи бѣжившого на ново здорового зmyslu и патріотичного духа усталити бодай въ голов-ныхъ точкахъ яко-тако нѣмецькій правопис.

За Аделюнгомъ пішли въ напомъ сттолѣтю Гайзе и Бекеръ и тѣ такожъ придержува-

ли постепенно и звильна те, що непридале и надто штучне, и усталювати передовѣсь лишь те, що въ практицѣ показувалось єще неусталене и загальне приняте, та реформувати завсѣдь на користь поздинчости и пристосовання письма до живого слова.

Але заледви удалося соединеніемъ силамъ довговѣкової блуканинѣ правописи до якої такої одноцѣльності, а вже почалась нова туча, котрія треває до нынѣ и єще не за-раза скінчиться.

Вѣсъ чинники, що споводовали въ нашому сттолѣтю загальній правописній рухъ въ Евро-пѣ, чинники, котрій мы заєзначили и объяснили въ перш

дить только о будовани Польщі, що австрійська конституція, австрійський парламент і теперішнє домінуюче становище Поляків в Австрії — що все те тільки видобудів сходи, котрі мусять іх швидше чи познайомити запровадити в пожаданий храмъ Польщі „од тога до тога“.

Очевидна речь, що така незвичайна і отверто противодержавна манифестація львівських Поляків мусить звернути на себе увагу дуже широких кругів. Въ Вѣдни и въ Берлінѣ взято еи собѣ ad notam, намѣтникъ краєвый побачився черезъ ню въ дуже немиломъ положеню супротивъ короны и въ першомъ порывѣ невдоволеня скотивъ аложити свѣй урядъ, — гдеякъ польській часописи, а особливо краківській „Czas“ виступили съ острою даганою противъ загорѣлївъ, компромитуючихъ „невчесными“ вибухами польську справу. Правда, принципіальної дискусії о самой сущності той справы и сей фактъ не викликавъ польской печати. Навѣть тѣ газеты, котрій радѣй якъ найбѣльше уступокъ зробити Руинамъ, котрій бажають для всѣхъ притисненыхъ справедливости (якъ Dziennik Poznański), и тѣ не видять нѣчого аномального въ тѣмъ яркому вибуху польскихъ стародержавныхъ аспирацій во Львовѣ, т. е. будь що будь, на рускій землі. Они признаютъ, що вибухъ бувъ невчесный, нетактовый, непотрѣбный, — але по за такї чисто практичнї. хвилево утилitarнї взгляды дальше не идутъ. Значить, коли бъ иши пора, отповѣдна констелляція политична, то виступати съ такими аспираціями во Львовѣ, чи въ Кіевѣ — и овшѣмъ, можна бы. Правда, мы надто давно и надто добре знаемъ нашихъ галицкихъ Поляківъ, щобъ думати, що они въ власної волѣ и въ власної розваги, навѣть по найтяжкихъ и найстрашнѣшихъ наукахъ караючи всяку ошибку исторії, устуپлять въ разъ занятого хибного становища. Коли котрій народъ въ Европѣ, то певно Поляки найбѣльше мають вже въ природы той даръ — игнорувати науку исторії и обманювати самыхъ себѣ до послѣдньої хвили, коли кромѣ себѣ нѣкого бѣльше обманити не можуть. Кто перегляне исторію польскихъ повстань зъ нашого вѣку: въ р. 1831, 1846, 1848 и 1863, — той вичитає въ нѣй кровавыми буквами написану исторію систематичного и неулучимого заслїплення. Разъ за разомъ кричачи, немилосерднї факты говорили имъ, що въ нашомъ вѣцѣ идея старої польської державы, идея историчной Польщі мусить уважати пережитою и безповоротно погибло, — нѣ, съ упертостю гдною лѣпши справы, съ ентузіазомъ викликаючимъ глубокій жаль, съ правдиво трагичною фатальністю одно поколѣнїе за другимъ перло въ ту бездонну пропастъ и погибало въ нѣй. Разъ за разомъ они переконувалися, що всѣ мужики бувшихъ польскихъ земель, бѣль взгляду на народнѣсть, противнї навѣть споминкамъ про историчну Польщу, — а предѣж жили въ тѣмъ переконаню, що назва „Polska od morza do morza“ есть якимъ чардѣйскимъ словомъ, котре въ своїй часті кинене въ масы народа, мовь искра електрична потрясе всѣ серця, подйоме всѣ руки до будовання того раю.

Найновѣйші факти, про котрій мы выше загадали, переконуютъ насъ, що помимо всѣхъ тяжкихъ наукъ исторії тая нещастна ідея, жерело бевчисленныхъ польскихъ ошибокъ и нашихъ нещастъ, не загибла еще въ головахъ нашихъ загорѣлївъ и уважається єдино спасаючою и єдино обовязковою для кожної добре-мыслячого Поляка. Розваживши добре всю слаботу аргументовъ, на якихъ опирається та ідея, а заразомъ всю бевлѣчъ колизій, якъ она за собою тягне, мы будемо мусѣти прїйти до сего переконання, що голошеннє ідеї историчной Польщі въ нашихъ часахъ а особливо на непольскихъ земляхъ есть дѣломъ политичної безрозумнѣмъ, въ етнографичныхъ взглядовъ безпредставнѣмъ, ба навѣть для самой польской народности дуже шкодливимъ, отже и непатріотичнимъ.

Що викавуванье и боронене ідеї историчной Польщі въ нашомъ столѣтію принесло польскому народові превеликій шкоды, сего вдається и доказувати не треба. Повстань 1831 року принесло имъ кромѣ зруйновання краю такожъ страту конституції „Царства Польського“, проби 1846 и 1848 принесли имъ рѣвию въ Тарнівському и битву підъ Годомъ, где польский мужикъ стоявъ противъ польского шляхтича, принесло имъ бомбардуванье Кракова и Львова и слѣдуючу за тымъ довголѣтну редакцію бюрократичну въ Галичинѣ и въ Польщі; повстань 1863 року принесло та-кожъ велике погріщене ихъ долѣ въ Россіи и кромѣ того сталося знакомъ до загальнїй реакції въ цѣлїй россійской державѣ. А гдѣкористи всѣхъ тихъ жертвъ? Чи манифестуючи живу честь ідеї историчной Польщі по всѣхъ колишнїхъ „польскихъ“ земляхъ, Поляки розвбудили въ тихъ земляхъ почутые прихильности до той Польщі, єдности съ нїю? Смѣмо сказати, що нѣ. Не только на Литвѣ и Жмуди, на Волыню и Українѣ, але навѣть въ Галичинѣ, ба, особливо въ польской еи часті нарбѣдъ повставъ противъ той ідеї и противъ еи проповѣдниковъ. Не ентузіазъ не масовий рухъ, а ненависть збудилася всюди противъ историчной Польщі, — и той не заперечений фактъ пора бы всѣмъ Полякамъ, а особливо галицкимъ, добраe собѣ затямити. Пора имъ затямити, що патріотизмъ, манифестуючий себе фразами о „Polsce od morza do morza“ есть не патріотизмомъ, а навмисно або и не навмисно зрадою на польской народности и на еи кронныхъ интересахъ, кетрій той фразистий патріотизмъ бѣль на мыслу посвячає для свои утопійнї цѣли.

А мѣжъ тимъ всѣ підставы, на якихъ опирається историчне становище державно-польскихъ аспирацій, таки хитрій и слабій, що навѣть воювати противъ нихъ на серію неможна, що першій заразъ луч критичного сїтла показує всю ихъ безпредставнѣсть. Бо покликуватись нынѣ на те, що передъ вишистою сто лѣтами була якася польска, хочь и въ рѣжнородныхъ елементовъ сякъ чи такъ залѣплена держава, — се предѣж не есть нѣкій аргументъ, що така держава мусить и на будуще бути, навѣть противъ всѣхъ колишнїхъ своїхъ складниковъ. Держава (подчеркнуто ту слово „держава“ въ противставности до „народа“) доти только має права существованя, доки справдѣ существує; разъ она розсыпалась, то се значитъ, що роля еи якъ такої на завѣднѣ скончена. Исторія не показує намъ анѣ одного примѣру, щобъ держава (не народъ) разъ вимазана въ ряду державъ, здвигнулася коли небудь опосля въ своїй давнїй формѣ. Не менше дитинне есть покликуванье нашихъ Поляківъ-державниковъ на мниму унії, заключенї передъ 300 чи 400 роками. Мы не вдаємся навѣть въ то, якъ и кимъ були заключенї тѣ унії и якъ додержувалися уложенї въ нихъ обопольнї договоры. Намъ досить знати те, що въ житю межинароднѣмъ, Богу дякувати, досмертныхъ и нерозривныхъ слюбовъ поки-що еще не заведено, що політичнї трактаты — а только такими и то въ найлѣпшомъ разѣ можна призвати давнїй польско-литовско-рускїй унії — заключаются въ мѣру обопольныхъ потребъ, а съ змѣною викликаючихъ ихъ обставинъ самї собою тратять свою важнѣсть и свое управлнене въ житю народнѣмъ.

(Дальше буде.)

Календарь и економія або польскій лѣкъ на руску бѣду.

Що за знатоки економії повиростали у насъ послѣднїми днами! Не знати, чи смѣя-тися, чи жалѣти надъ такимъ шовинизмомъ. Мовы на даній знакъ галицко-польскій газеты, Czas, Dziennik Polski, Gaz. Narod., кат. Przeglad Lwowski прорѣли и винайшли причину нужды и бѣди нашего селянина въ юліанському календарѣ. Рускій свята виннї, що селянинъ бѣдний!

Чи се правда и чи тѣ ваши, панове шовинисты, голосы щирѣ, бѣль алыхъ замѣрѣвъ, то пригадаємъ вамъ ось що: Въ краю, где по-датки такъ велики, где такъ справедливо и по братерскїй любови ошашовано дохдь землѣ, якъ се викаєть цифрами въ „Дѣлѣ“ пок. Навроцкї, где существует такій славный банкъ рустикальний, где все еще процвітає елементъ лихварскїй, где только майна и добра не ино хлопскїй але и просвѣченого панѣства перешло въ руки тихъ півокъ, где пропинає єдиний легкій и добрий дохдь великого господарства, где при дорогахъ по десять корчмъ на одну милю, где такъ властителѣ пропинації попамъ помагаюти ширити твереадость, де по мѣстахъ и мѣсточкахъ побачишъ підъ дверми всѣлякихъ урядовъ товни народна, котрій тамъ дѣть рана до вечера вистою и справы чекає, где есть така процедура цивильна, котра після думки п. Грохольского добра ино для банкротованого шляхтича и тому нової не заразъ дочекаємося, где обовязує така славна установа дорогова, где въ самѣнѣнїй жніва

отбуваются отпусти въ Міягинѣ, Кальварії, Підкаменю и т. д. (не въ рускій свята!), на которыхъ черезъ цѣлїй тыждень тысячи на-рода гайнуютъ чась и грошъ, где въ самѣнѣнїй жніва уряджують ѿ. Ісуети місії, триваючі по кѣлька днівъ въ однімъ мѣсці, где въ зимѣ и на передновку платить робот-никови 12—20 кр. за цѣлоденну тяжку роботу, а въ лѣтѣ асигнатами (квитками), котрій есконтує пропинаторъ, где просвѣта руского селянина розпочинаєтъ граматики языка польського, где... и т. д., — тамъ, въ тѣмъ краю нарбѣдъ мусить бути бѣдний и лѣнівий, тамъ нужду народа звалювати на календарь юліанській можутъ хиба лишь економисты польского дневникарства, що не хотятъ смотрѣти дальше, якъ на конецъ свого носа.

Звѣстна речь, що найгорячѣйшій часъ роботи припадає отъ половины липня ажъ до падомиста. Въ тѣмъ часѣ кромѣ недѣль есть свята рускихъ 4 и польскихъ 4. Чиже тихъ кѣлька днівъ — причина упадку економично-го? Чи се не лицемѣрство? Усуньте найперше все лихо въ горѣ наведене дорогою легальною, законодавствомъ парламентарнѣмъ, где маєте теперев перевагу и силу, плекайте и впоюйте гуманнѣсть и любовь до найменшого брата-му-жика, не заплющуйте очей на ширену деморализацію, — а будьте певнї, що нарбѣдъ про-заженій, тверезий и не адираный не отдається лѣни, а охотно имаєся кождои працѣ. Якъ тяжка, примѣромъ, робота въ Бориславѣ, а предѣж нарбѣдъ въ далекихъ сторонахъ тамъ іде и не лякаєся працѣ, бо має добру заплату. Та що, коли ти галицькіе лихо не приносить ему потѣхи въ заробку. Майже при кождїй ямѣсто буда съ горївкою и забирає весь заробокъ. Приходить охочій, жвавий до працѣ, а виходить змучений, вѣдженій, адеморализованъ бѣль силъ и гроша. Чи се лѣнь?

Ks. Stojalowsk-ого и Podolsk-ого просимо ладно, щобъ въ своїмъ „Wieci“, „Pszczole“ и „Przegladѣ“ пропагували и виеднали тамъ, где мають надїю выеднати зробинанье календаря: 1) щобъ отпусти въ Кальварії и Міягинѣ бодай перенесено на перу зимову або весняну, коли люде вѣльчайшій отъ роботи; 2) щобъ Ісуети перенесли свої місії въ краї поганьскїй, та и тамъ не на часъ живитъ, або до тихъ сферъ, где того ze wzgledow toralnych i ekonomicznych потреба вимагає; примѣромъ до тихъ пановъ, котрій перешкаджають ширеню твереадости. Такї потребують доконче утверждения въ вѣрѣ и любови християнськїй. Чи не соромъ ждати, щобъ сотки мешканцївъ одного села покинули свої свята, а обходили свята одного мешканця въ селѣ? А если зважимо и тое, що въ року на рѣкѣ щоразъ бѣль множиться число дѣдичївъ, святкуючихъ сабашь, то за кѣльканайтъ лѣтъ можемо дѣждатись агитації, щобъ мы ze wzgledow ekonomicznych святкували сабашь, не недѣлю. Vivat zgoda i miłość braterska! Яке щаєте и рай чекалиби насъ „w starej gminach?“

днѣйша верста людности, не маючи въ посылати до школы своихъ 681 дѣтей, для тихъ родичей есть величимъ добромъ твориство „Шкльна Помощь“ запомагає бѣдаковъ, щобъ свої дѣти посыпали посльднїмъ списѣ людности мѣста Львова, казали Поляки, що во Львовѣ есть Русини лиши 3.000, а ту дѣтей рускихъ школьнимъ есть 1619 — значить, що присципції многихъ Русиновъ записали въ бодателѣ яко Поляківъ.

Дальше довѣдаемось въ рѣферату опри-рады школьної, що дѣвчати обр. римсько-католицькихъ до школы було 3.097, а ви-вовязаныхъ 3.316. Отже бѣльше записанихъ, якъ бѣдаковъ. Се тому, що старшій дѣти ви-дідати до школъ и тому, що Русини ви-вовязаныхъ яко Поляки. Ми чули о многихъ та-случаяхъ. Хлопцївъ лат. обр. ви-вовязаныхъ 3.025, записанихъ въ школы 2.437, жницю межи посльднїми числами спри-датель тимъ оправдує, що богато хлопцївъ ви-вовязаныхъ менше якъ 12 лѣтъ, ходить въ середнїхъ школъ. Хлопцївъ-жидиковъ було 1.644, записанихъ 1.436.

Всѣ тѣ дѣти ходили до сїдївичівъ: 1) Школа ви-вовѣла 8 кл. жнівнїхъ ви-вовязаныхъ дѣвчати 1.038, въ тор-ша половина жидиковъ, а Русинокъ 40. Шѣсть школъ етатовихъ жнівнїхъ записанихъ дѣвчати 2.994. 3) Осьмъ етатовихъ мужескихъ числять 3.050 хлопцївъ. 4) Три школи кляшторнї съ пранами чи-чими (Домінікановъ, Орденокъ и Бенедиктонокъ) мають 244 хлопцївъ а 675 дѣвчати. 5) Школа при жнівнїці числять 159 підївчать, а 99 дѣвчати. 6) Чотири школи ви-вовѣла (евангелицка мѣшана, 2 жидовскїхъ, 1 жнівнїка жидовка) числять 445 дѣв-745 хлопцївъ. 7) Тринайцять закладовъ ви-вовязаныхъ безъ права публичного (пенсіонного) закладу Сакраментокъ, Серданокъ, св. Терес Елены, пп. Милосердїя и т. д.) мають писанихъ 587 дѣвчати, 28 хлопцївъ. 8) Ін-того єще закладъ темнихъ и глу-мыхъ. Отже разомъ єсть закладовъ шнівнїхъ ти ви-вовязаныхъ 38, а въ тихъ руского языка лише въ 8 етатовихъ школъ мужескихъ и въ школѣ у Домінікановъ ви-вовѣла нѣгдѣ. Єсть єве велика несправ-вость, бо по всѣхъ селахъ рускихъ въ чинѣ учаться рускій дѣти языка польського Львовѣ наїдуть въ закладѣ у Василіяної, то стремить до спольонизовання Русин. об'ємомъ власти окружної ради школи суть єще 3 школи народнї при учительсько-семінаріяхъ, утримувань въ фондѣ ви-вовязаныхъ, мѣжъ тими дѣти польській, а одна мѣшана. Въ тихъ учать обовязково руского языка.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ

Австрійско-Угорска Монархія.

(Рада державна.) На засѣданію зъ днія прийшли на порядокъ днівнїй межи ви-слѣдуючі петиції: 1) Петиція Альбініїнської, властительки Лишокъ долѣнскїй бобрецкого, об'єктического, о боткіаннѣ надалого руского въ тѣмѣ сїлѣ jure devolutivum. Петицію та-реказано правителству. 2) Внесена на руки Озаркевича петиція громады Космача, по-родчанського, о позволеніи безплатного селянки зъ жерела въ Росльнѣ, п та-каки петиції ради повѣтової въ Мисленіяхъ о леніе чернѧнї солянки въ Велицѣ. Пети-цію дѣлано правителству до уваглдання. 3) Пе-гром. Труханова, пп. стрійского, о засѣданіи нової сервитутової грунтowychъ, викупленіи кривдою для громады и внесеніи на руки по-лачковскїй петиції громады: Бородичї, ковицї, Черемхова, Звенигородъ, Соколівка, бицї и Залтєсъ, всѣ пп. бобрецкого, о засѣданії ради повѣтової въ Мисленіяхъ о леніе чернѧнї солянки въ Велицѣ. Пети-цію дѣлано правителству до уваглдання. 4) Пе-гром. Труханова, пп. стрійского, о засѣданіи нової сервитутової грунтowychъ, викупленіи кривдою для громады и внесеніи на руки по-лачковскїй петиції громады: Бородичї, ковицї, Черемхова, Звенигородъ, Соколівка, бицї и Залтєсъ, всѣ пп. бобрецкого, о засѣданії ради повѣтової въ Мисленіяхъ о леніе чернѧнї

дѣлъ возможного иероголосования членовъ правицъ и зваленія новелъ школьнаго, хочбы мало прійти и до упадку теперѣшнаго кабинету. Правиця вѣ- рить однакъ сильно въ свою победу обчисляющи, что въ найгѣршомъ разѣ все таки при голосованію буде мати найменше 6 голосовъ надъ абсолютную большость. Клубъ польскій и ческій посвятили сѣй сиравѣ окремій засѣданія, а дневники автоно- мичній накликаютъ въ имя патріотизму членовъ правицъ, щобы нѣкто зъ нихъ не забракнувъ при голосованію. Въ кождомъ однакъ разѣ, буде се боротьба дуже горяча — и сторонництва парля- ментарній зѣтрутся съ собою съ цѣлымъ засобомъ своихъ силъ.

Слѣдуетъ сиѣмъ засѣданіямъ послать до Зала

нивши дальшихъ нарадъ зажадала отъ нихъ па- перовъ. Всѣ члены збору, будо ихъ надъ 70, бу- ли записаній чужими именами по гостиницяхъ. Проводивъ въ тѣмъ зборъ нѣмецкій посолъ Бе- бель. Соціалисты ради надъ тымъ, яко стано- вище мають занять въ часѣ выборовъ въ р. 1884 дальше надъ проектами соціальными и экономич- ными кн. Бисмарка. Противъ сихъ проектовъ по- ставлено таку резолюцію: „Форсувати всѣми си- лами борбу съ капиталистами“ и ухвалено зби- рати жертвы на памятникъ Кароля Маркса. Въ часѣ нарады надоопѣли численній адресы и доказы- симпатіи зъ стороны соціалистовъ россійскихъ и французскихъ.

Англія. Въ палатѣ низшой отбулися 6 цвѣтня нарады надъ двома важными справами, именемъ надъ замахами динамитовыми прляндскихъ заго

(Австрійско-нѣмецко-италійскій альянсъ.) Поголоски о альянсе австрійско нѣмецко италійскому, выкліканій бесѣдою италійскаго министра ворщиковъ и надъ реформами, котрой мають бутъ заведеній въ Єгиптѣ на жаданье льорда Диферина. Особенно дебаты надъ первою справою были ду-

справъ заграничныхъ Манчинёго, выголошеною
дня 13 марта с. р. въ италійскомъ парламентѣ
стались предметомъ дискусіи въ цѣломъ европей-
скому дневникарству. Газеты англійской подали
дня 1-го цвѣтня с. р. оперту на телеграмахъ зъ
Риму вѣдомость, что аліансъ выше згаданыхъ
державъ существуетъ вже отъ давшого часу и есть
вымѣреный противъ Франціи. Вправдѣ Италія
освѣдчила своимъ союзникамъ, что не выступить
зачѣнно супротивъ Франціи, однакъ на случай вы-
ступленія Франціи зъобовязалась всѣ тѣ три дер-
жавы або заховуватись зовсѣмъ неутрально або
и нести чинну помочь провокованому до войны
Францію союзникови. Вѣдомость тую, подану
англійскими дневниками, заперечуе одноголосно
праса а стрїйска и нѣмецка. „Köln. Zeitung“ на-
зывае сей аліансъ вынятковымъ и зовсѣмъ неи-
мовѣрнымъ проявомъ въ исторіи дипломаціи, а
„National Ztg.“ запевляе, что Австрія и Нѣмеччи-

на не думаютъ зовсѣмъ о такомъ альянсѣ, который
могбы статись якимъ будь способомъ причиною
нарушения мирныхъ отношень европейскихъ дер-
жавъ. Вправдѣ, якъ доносятъ нѣмецкій дневники,
выразився ки. Бисмаркъ даже прихильно о бесь-
дѣ Манчинѣго, а именно въ розморѣ съ посломъ
италійскимъ сказавъ сему послѣдному, что Ман-
чини зробивъ своею бесьдою для супокою Евроны
велику прислугу, однакъ становиско, зъ якого
глядитъ органъ нѣмецкого канцлера „Nordd. Allg.
Ztg.“ на справу сего альянсу, поясняе дуже на-
глядно властивый станъ рѣчи.

Що до другои справы, с. е. египскихъ ре-
формъ, заявивъ подсекретарь стану, що прави-
тельство египске готове згодитися на пропозицію
Диферина и дати конституцію посля пляну сего
англійскаго отпоручника.

Сербія. Народъ сербскій занятый тепер
именованьемъ нового митрополита Теодозія Мрао-

вича. Позаякъ, якъ донесли мы передше, нѣякій
зъ епископовъ сербскихъ не хотѣвъ его высвя-
ти, тожь удався онъ до Карловаца и тутешній
патріярхъ угорскихъ Сербовъ помазавъ его на
митрополита. Polit. Corresp. подає гдеякі даты зт-

Nordd. Allg. Ztg. въ артикулѣ зъ дня 7 цвѣтня заявляе, что не вѣритъ, чтобы три державы, бажающей мирныхъ отношень, могли войти въ альянсъ для агресивныхъ цѣлей противъ якой будь державѣ, а найменше вже противъ Франціи. Тече рѣшна пора не надаєсь зовсѣмъ до сего, а также митрополита. Хонг. Согласн. подае гдѣлки даѣтъ житя Мраовича. Опъ есть родомъ зъ полудневыхъ Угорь и мае бути образованымъ патріотомъ сербскимъ. Въ политицѣ есть умѣренымъ и приклонникомъ дружныхъ отношень межи королевствомъ сербскимъ и монархію австро-угорскою. Той самъ дневникъ подае, что бувшій митрополитъ Михайло зѣстать замкненій въ монастырѣ.

и нема причины, для котрои можнабы вороже от-
носитись супротивъ Франції. Франція зъ своей
стороны хиба въ такомъ случаю моглабы высту-
пiti агресивно, колибы въ наслѣдокъ внутрѣ-
шныхъ переворотовъ отнѣсъ тамъ побѣду чоло-
вѣкъ або идеѣ, бажаючай скрѣпiti свою власть,
черезъ нарушение мирныхъ отношенъ до европей-
скихъ державъ. Въ такомъ случаю ходилобъ о
того, чи кожда зъ тыхъ трехъ державъ моглабы
бути безпечною по можливой побѣдѣ Франції.
Nordd. Allg. Ztg. гадае, що побѣда Франції, от-
несена чи то надъ Нѣмеччиною, чи надъ Италію,
ни надъ Австрією, мусълабы значно змѣнити си-
туацію двохъ другихъ державъ, а зъ тои причи-
ны промовляє вже логика и политика за захова-
немъ мирныхъ отношенъ. Погодоски о новыс-
тостяхъ замѣтити, че Франція зъ своей стороны
зоставъ замкненый въ монастырѣ.

Болгарія. Рухъ антиrossійскій въ Болгаріи
дойшовъ до того, що самъ князь Александръ по-
становивъ прилучити до тои партіи и опертися
впливамъ министровъ Соболева и Кавльбарса.
Послѣдний числа дневниковъ болгарскихъ домага-
ютсѧ отверто того, щобы отобрата теки тымъ
двомъ министрамъ.

Чорногора. До „Polit. Corresp.“ пишуть
зъ Цетинії: Въ послѣднихъ часахъ межи Чорно-
горцями а Альбанцями прійшло на граници Аль-
банської до такихъ кровавыхъ конфліктовъ, що
Порта була зневолена выслати тамъ надзвичай-
ного комисаря, Мустафу-пашу. Пріѣхавъ онъ ЗС
марта до Скодару а людність тамошна повитала
его дуже широ. Дѣяльність свою разпочавъ отт

НОВИНКИ

— Выдѣлъ товариства „Просвѣта“ отбувъ З л. цвѣтня с. р. засѣданье подъ проводомъ дра Ом. Ого.

(Ві спраць мнимого уступлення намѣстника Галичини гр. Потоцкого) подає „Integri. Correspond.“

дѣдуочу вѣдомость. Гр. Потоцкій подавався вѣдомство до димисії, а причиною сего було не що інше, а дволичность политики галицкихъ Поляковъ, котрій высказують зъ однou стороны при каждой случайности свою лояльность и уважаютъ подпорю Австроїї, а зъ другои стороны зновъ на зборахъ передвыборчихъ и въ своїмъ дневнику аристовъ демонструютъ на тематъ: „Jeszcze Polska nie zginęła“. Послѣдній выступы польскихъ кандидатовъ на пословъ до рады державной зъ мѣста Львова зазначились надто голоснымъ выявлениемъ надѣй отбудования Польщї, такъ що министерство мусъло звернути на се увагу львовскаго намѣстництва. Гр. Потоцкій добавивъ въ тѣмъ акидъ противъ своеї лояльности и для того поїхавъ до димисії. Однакъ довша розмова съ гр. Гаффе заспокоила его въ томъ взглядѣ, бо министръ-президентъ увѣривъ намѣстника, що увага министерства мала характеръ чисто бюровый и не отыкаючій его особы. Гр. Потоцкій отступивъ зъ первѣстного намѣрення, а газеты урядовыи здешевтували заразъ опосля поднесену вѣсть о его

такъ с. р. заседанію подъ проводомъ дра Ф. М. Станиловскаго: 1) Принято до вѣдомости, що перша книжочка за той рокъ, а зъ ряду 71, підъ заг. „Про живоплоты и лѣсы“, — котру ухвалено въдати передъ книжкою про житъ и дѣяльностъ В. Барвіньского, до котрои дереворыть еще не въготовленый — вже выдрукована и мѣститъ въ собѣ такожъ справозданье зъ загальнихъ зборовъ товариства. Цѣну для той книжочки, обоймуючои 52 сторонъ друку, означено на 10 кр. а. в. Заразомъ вызначено ремунерацію авторамъ И. Н.* въ Р. З. 2) Ухвалено зложити письменну подяку Совѣтови „Народного Дому“ за безплатне отступленіе салъ на вечеръ музикально-декламаторскій въ ХХII роковини смерти Шевченка — и проф. Н. Вахнянинови за чинный удѣлъ, артистичне устроеніе и проводъ въ вечеръ. 3) Надбсланій рукописи підъ заг.: „Географія галицкои, буковинской и угорской Руси“, „Убоге и богате село“ (повѣстка), „Збръ народныхъ повѣстей и пѣсней“ и романъ: „Черезъ любовь до щастя“ передано поодинокимъ членамъ выдѣлу до рецензії. 4) Предложений головою „Кружка правниківъ“ формулярина: „контрактъ купна и продажи“, и „позвы въ справахъ дробныхъ“ — якъ такожъ надбсланій

ЗАГРАНИЦІЯ

Імеччина. Сами днями отбувся въ Копенгагѣ конгресъ польскихъ соціалистовъ. Зразу ався той конгресъ отбути въ Швайцаріи, но киправительство довѣдалося о тѣмъ и звернуло вою увагу въ тулю сторону, то они змовившись яйно зѣхалися роожными дорогами до Копенгаги тута отбули тридневый конгресъ отъ 30 марта до 1 цвѣтня. Третого дня доперва змѣркували въ Копенгагѣ о то ходить и заборон засновати въ Ілавчи, звѣщаюче, що задумує якъ найскорше

філію „Просвѣты“; ухвалено подякувати тому візь накладати. Въ кс. пралатѣ закипѣла кровь; високодостойному патріотови за его ревній заходы для товариства и выслати потрѣбній информації. 7) Залагоджено колька дробнѣйшихъ справъ чисто адміністраційныхъ и обговорювано справу нового локалю для товариства. Для спбзненої поры ($\frac{3}{4}$ на 10 вечеp.) голова закрывъ заєданье, опоѣщающи, що для важныхъ справъ, котрій нагромадились, запроитъ членовъ выдѣлу на засѣданье въ слѣдуючій тиждень.

— Кіровка Зава^к подала мінімальну тимчасову по-

онъ выбѣгъ до кухнѣ съ крикомъ: „So ty *łajdak*, tu *gałganie*, *będziesz* mi w moim domu *wugabiał*?“ Посесоръ отповѣвъ: „Postepuj ksiadz poczciwie.“ Того було вже кс. Стояловскому за богато: нôрвавъ цыбухъ и почавъ нимъ обкладати посесора по карку, а навѣть по головѣ. Колибъ кс. Бобровичъ и іанѣ Сказова не були злапали кс. Стояловскаго за руки, — то кто знає, що будьбы сталося. Ревизія лѣкарска выказала, що по-

— „Кієвська Заря“ подала минувшого тижня некрологъ бл. п. Игнатія Онишкевича и дуже симпатичну оцѣнку его професорской и суспольнои дѣяльности на буковинской Руси.

— Выдѣль „Руского Касина“ въ Стр҃ю мае честь
запросити Вл. Родимцѣвъ вразъ съ родинами на
популярный отчйтъ, который отбудеся 15 л.
цвѣтня въ локали товариства підъ 3 коронами о
год. 7 вечеромъ. Читати буде п. И. В.: „О на-
падахъ татарскихъ на Русь“. Вступъ бесплатныи,
— принимаются однакъ добровольнии датки на
цѣли товариства.

— На курсовомъ загальному зборѣ „Союза”, ру-
ского товариства академичного въ Чернівцяхъ,
выбрано дня 31 и. ст. марта с. р. новый выдѣлъ,
до котрого вѣйшли: канд. философіи Ст. Смаль-
Стоцкій, предсѣдатель; канд. фил. Петро Куман-
новскій, застунич. предсѣд.; студ. фил. Дмитрій
Жалковскій, секретарь; канд. фил. Едвардъ Ле-
пшій, библіотекарь; студ. теол. Евдоксій Томо-
вичъ, касієръ; канд. фил. Сергій Шпойнаровскій,
контролеръ, и Юліянъ Кобилянський.

— Русины зъ мѣста Калуша выслали до министра-президента гр. Таффе письменну жалобу на агитаторовъ противъ руского календаря, получивши до подания одинъ примѣрникъ печатаной суплики Стояловскаго. Наводимо содержанье надосланой намъ кошіи жалобы: „Въ полученю предкладаемъ Выс. ц. к. министерству петицію до Найяснѣй-

— Зъ Стрыя пишугъ намъ: Сими днями пер-

кохъ злочинствъ. И такъ: 1) Авторъ сеи петиції, ноторично звѣстный кс. Стояловскій зъ Куликова втягає въ свою интригу дорогу намъ особу Найяснѣйшаго Пана, о котрой мы пересвѣдченій, что и права Русиновъ радо хоронить. 2) Тая петиція есть зовѣмъ здѣбна выклікати ненависть не лишь межи Русинами и Поляками, але и межи Русинами самыми, бо она усилюе сотворити мѣжъ Русинами партію, котра стоялабы за знесеніемъ руского календаря и рускихъ святъ, — чого задля самого спокою и задля можливой апостазіи бѣ уніi правительство не повинно стерпѣти. Люде злого намѣренія усилюютъ выклікати шизму въ уніi, — противъ чого правительство повинно выступити на основѣ §. 302 зак. карного. 3) Способъ, въ якій агитаторы и екзекуторы задушевныхъ гадокъ кс. Стояловскаго поступаютъ, есть дуже гидкій, бо на полученій Выс. министерству петиціи находятся подпisy 5 тѣхъ малолѣтнихъ, а то: Pant. Rociochy, Michała Grzybowskiego, Piotra Pituleja, Jana Grzybowskiego и Kasijana Nuscaja и одного мимо его волѣ подписаного Justyna Pichneja. Такій способъ збиралъ подписовъ намѣряе очевидно особу Найясн. Пана въ блудъ впровадити. Се дуже погано зъ стороны агитаторовъ, а правительство неповинно стерпѣти такихъ гидкихъ поступковъ, тымъ больше, что все те дѣся по шинкахъ, где въ неприличный способъ ведутся дебаты о святыхъ рѣчахъ и найдостойнѣйшихъ особахъ. — Звертаемъ увагу Выс. министерства на тѣ надѣлужига загонистыхъ фанатиковъ и противниковъ руского обряду и св. уніi, и просимъ поступки такій заказати и поручити властямъ большу увагу на пошанованье гр. кат. обряду". (Слѣдуютъ подпisy.)

— „Samorząd“ помѣстивъ (въ ч. 8 зъ 8 л. цвѣтня) вступну статію п. заг. „O agitacyi kalendargowej“, зъ котрои наведемъ лишь сей коротенькій уступъ, яко цѣкавый для нась: „Мы — пише „Samorząd“ — не булибы и згадували о той дражливой сиравѣ, колибъ не надъужить агитаторовъ противъ календаря уніятскаго, котрій сягнули ажъ до інституцій автономичныхъ и зъ нихъ чинять орудія агитацій. Где котрій бюра Выдѣлова новѣтовыхъ (н. пр. въ Ярославъ!) стали на чолѣ агитаціи при збираню подпісбъ... До чого то доведе? Хиба лишь до еще большої ненависти племеннои и вѣ-

роисновѣднои“.

(+) Католицкій „*Kiuguег Roznański*“ показався дуже быстроумнымъ обговорююча послѣдну куренду Преосв. еп. Сильвестра. Онъ такъ философує: „Епискошъ заказує подписувати такій петиції, въ которыхъ сказано, что зрѣння календарѣвъ бажає наша и цѣсарь. Добре, такихъ петицій нехай Русини не подписують, ало нехай подписують іншій петиції, въ которыхъ не говорится о волі цѣсаря и папы“. — Якъ бачимъ „*Kiuguег Roznański*“, добре подшитий лисами! Только що Русини не дадутся збаламутити, бо они добре зрозумѣли мысль епископской куренды: не подписувати жадныхъ подъ котрою стоить маршалкове крѣсло, буде умѣщено пять алегоричныхъ образовъ, представляющихъ: р旤ництво, торговлю, промыселъ, науку и штуку. Межи образами и по бокахъ будуть умѣщении фигуры шестехъ великихъ законодателей и мужевъ стану. Все то хорошо, — але сколько буде коштувати?

— **Довги россійской державы.** Зъ справозданя россійского министра финансъ, довѣдуемся о отрывѣ довговъ россійской державы, которыхъ загальне число выноситъ 82,495.000 гульденовъ голландскихъ, 113.834.820 фунтовъ штерлинговъ, 268,772.030 металевыхъ и 1,634,619.609 рублѣвъ.

— Кс. Стояловскій — въ шляфроцѣ Отъ довшого часу читатель нашей богато наслухалися о кс. Стояловскому яко о великому дѣятелю публичномъ, вынѣ хочемо дати изънати имъ того монсеньора въ житю щоденному. Якъ прим. Нѣмцамъ дуже цѣкаво довѣдатись о Бисмарку въ шляфроцѣ, — такъ надѣмось буде цѣкаво Руснамъ довѣдатись кредитныхъ.

— Рогатыньскій рабинъ, Глосъ, отправивъ минувшаго тыждня въ божници торжественне богослужѣніе за рабина Шрайбера и выголосивъ проповѣдь, въ котрой навѣгъ байку о лисѣ, что то ходили поживиться рыбами подмовлявъ ихъ, чтобы выскочили на берегъ, а найстаршій карпъ не дався звести и сказалъ лисови, что вода — то

хоть що троха о кс. Стояловскому въ шляфроцѣ. элементъ рыбъ. Такимъ карпомъ для правовѣрнаго Богато цѣкавыхъ рѣчей въ тѣмъ взглядѣ поды- ныхъ жидовъ бувъ рабинъ Шрайберъ; элементы буемъ въ „Strażnicy polskой“ и зъ неи то по- жидовскій — то талмудъ и хайдеры, а лисъ — зволимъ собѣ выняти лишь одинъ образочекъ (зъ то жиды поступовий... .

ч. 1 зъ 7 цвѣтня с. р.): „Дня 26 грудня 1882 — Трутку на рыбу, хоть она подтягнена подъ привѣзъ кс. Стояловскому одинъ зъ его поссесо- нны о продажи отруй, продаютъ въ великой мѣ- ровъ умовлену въ контрактѣ сколькость збожа и рѣ жиды по скленикахъ особливо въ малыхъ мѣ- просивъ о поквитованье. Кс. пралатъ не хотѣвъ стахъ галицкихъ. До Галичинѣ ввозится 100 со- дати поссесорови поквитования, а той не богато на- тиаровъ тои трутки рѣчно, только жъ не на троее- лемкюнись выѣшовъ въ квартѣ збѣже пралатъ не имѣвъ ско- по винтичкої. Оппози-

профессоръ анализа выказавъ, что споживанье рѣбъ затроеныхъ такою труткою есть шкодливое для людскаго здоровья. Львовска комната горговельна ухвалила поперти петицию вѣденскаго товариства рыбакаго, внесенную до министерства рѣльництва, чтобы оно постаралось о острѣйшій надзѣръ надъ недозволеною продажею трутки.

Вѣсти епархіальны.

Зъ АЕпархіи Львовской.

Въ пропозицію принятій оо: I. на Кальне, дек. золочевскаго: 1) Григорій Алиськевичъ кап. зъ Кутыща, 2) Николай Яновичъ завѣд. Кального; II. На Розгадѣ въ, дек. золочевскаго: 1) Иоанъ Концевичъ завѣд. Розгадова, 2) Прачукъ Теодоръ завѣд. Шуревичъ, дек. холоѣвскаго. III. На Волю гологорскому дек. унѣвскаго: 1) Твардевичъ Юліанъ, завѣд. Пльсняни, дек. золочевскаго.

Введеніе душпастирскій посады оо: 1) Рудницкій Иоанъ яко завѣд. Высочки дек. кудринецкаго; 2) Дрогомирецкій Юліанъ яко завѣд. Копачинецъ, дек. городенскаго.

До президія намѣстництва вставляется консисторія о згоду на презентованье пароха Михаила Тшеснѣвскаго на Щирецъ.

Заказанный до каноничної институціи оо: 1) Емилій Проскурницкій на пар. Джурковъ, дек. жуковскаго; 2) Евгений Кисѣлевскій на капел. Лѣски, дек. жуковскаго.

Душпастирскій посады получили оо: 1) Иоанъ Однорогъ сотрудництво, въ Рожновѣ дек. синицынскаго, 2) Иоахимъ Федюкъ сотрудництво въ Бурштынѣ; 3) Юліанъ Дорожинський завѣдательство Дмитровичъ, дек. львов.-загородскаго; 4) Григорій Концевичъ завѣдательство Бережницѣ шляхетской.

Зъ Епархіи Перемышльской.

Презенты получили оо: 1) Заремба Емилъ на кап. Волька мазовецкаго, 2) Дубъ Іосифъ на капел. Быстрыца.

Каноничної институцію одержавъ о. Виханьский Алеク., на парохію Смерековъ.

Заказанный до каноничної институціи о. Вас. Мациоракъ.

Завѣдательство деканата устрицкаго на мѣсце уступившаго декана о. Иоана Нѣмцова, поставленного парохомъ въ Летнѣ, дек. дрогобицкаго, именованный о. Теодоръ Карпакъ, парохъ въ Устрицахъ дол.

Въ душпастирство введеній оо: 1) Григорій Спрысь въ завѣдательство капел. Нанова, дек. устрицкаго; 2) Котецкій Іосифъ въ завѣдательство парохіи Гошовъ.

ПОСМЕРТНІ ВѢСТИ.

О. Іоанъ Долиньский, парохъ въ Підмихайлію, деканата калускаго, бувшій деканъ бучачкій і цѣстынській, почтн. совѣтникъ консисторій, умеръ

по дозідѣ недузѣ вчера вечеромъ въ 62 р. жита, а 37 р. священства. Покойный бувъ образцевымъ священикомъ, щиримъ патріотомъ, крѣпкимъ защищавшимъ правы руской церкви и народа, отзначавшимъ правымъ характеромъ, и посѣдавъ въ народѣ загальну любовь и поважанье. Черезъ смерть того мужа тратитъ наше духовенство одну изъ первыхъ своихъ окрасъ, а нардѣ нашъ одного зъ найлѣпшихъ патріотівъ. Вѣчна ему память!

— На памятникъ бл. п. Володимира Барвінського зложили дальше: о. И. Тиховичъ въ Бортникахъ 1 зр. 12 кр., о. В. Плещевичъ въ Верхратѣ 1 зр., о. З. Паславскій въ Турю 2 зр., о. И. и Ольга Каравачевскій 5 зр., М. Михалікъ въ Путловѣ 3 зр., о. П. Мицьковскій въ Чорноконцяхъ 2 зр., зъ розпродажи повѣстіи „Скошеній цвѣтъ“ 5 зр.; разомъ 860 зр. 02 кр.

— На стипендію имени Вол. Барвінського прислали: А. Кулаковскій во Львовѣ 50 кр., І. Ошикевичъ въ Зборовѣ 5 зр., В. Брылинській зъ Тернополя приславъ отъ тамошніхъ капіальни и. Нассавъ: и. Бляштайна 50 кр., Е. Стригло 20 кр., и. Качковскаго 20 кр., Е. Е. 20 кр., зъ розпродажи „Беззатаніе сватаніе“, отчиту и бесѣды 2-68 зр., о. И. Боднаръ въ Межирічу 1 зр.; разомъ доси зложеній 115 зр. 47½ кр.

— Для общества „Рускихъ ламъ“ о. І. Злат. Отто въ Липовці 1-30 зр.

— Жертви на руску бурсу въ Коломыѣ въ мѣсяцію марта с. р.: 1) Хв. Институтъ Ставроїтійскій отсоткі отъ капіталу бл. и. о. Косака за р. 1882 29 зр. 84 кр., 2) Хв. братство церковне зъ Хочемира 3 зр., 3) Ви. Савчинській, управитель ц. к. дому карного въ Коломыѣ 1 корецъ кукурудзы., 4) Ви. о. Н. Кисѣлевскій, парохъ Хлѣбичина польного, ½ крона гороху. 5) Ви. о. Н. Дебельскій, парохъ Ключева вел., 2 сиаги твердыхъ дровъ. За тѣ датки зарядъ Бурсы Ви. Добродіямъ складає сімъ прилюдну подяку въ имніи убогої рускої молодежі.

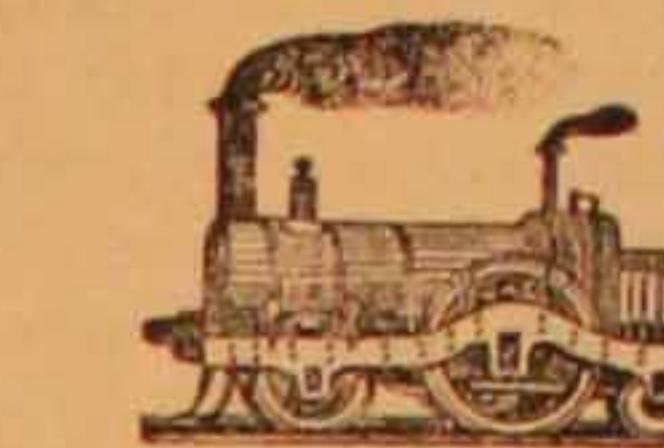
Оповѣстка.

Входить въ розпродажу по цѣнѣ 55 кр. стъ пересылкою за примѣрникъ

„Утреня въ святую и велику Недѣлю Пасхи“, въ ірмологій ноты уложена Иваномъ Кипріяномъ съ додаткомъ „Елицы“, З „Христостъ воскресе“ и пѣсни „Ерусалиме“ уложеніи ірмологійными нотами на 4 голоси мѣшаного хору, такъ що кождый дѣкъ зможе навчити спѣвати! Кто же лавби набути соби сю „Утреню“ зволить удастися до накладника

Захарія Піддяшецкаго

II проповѣдника при соборній храмѣ Рождества св. Іоана Крестителя, и пров. катихита при женьскому учительскому сѣменищи въ Перемышли.

Подписаніа Завѣдуюча Рада має честь запросити Акціонеровъ ц. к. уприв. Львовско-Черновецко-Ясского Товариства желѣзничного на

ХХІІ (звычайний) Загальний Збръ,

котрый отбудеся въ сали Товариства Архітекторовъ и инженеровъ въ Вѣдни (Eschenbach Gasse 9)

ВЪ ПОНЕДѢЛЮКЪ, ДНЯ 30 ЦВѢТНЯ 1883.

Предметы нарадъ:

- 1) Справозданье зъ дѣяльности Завѣдуючої Рады.
- 2) Справозданье зъ заряду австрійскихъ и румунськихъ линій въ роцѣ 1882.
- 3) Справозданье Выдѣлу ревизійного зъ рахунковъ Заряду и зъ замкненія рахунка за роць 1882.
- 4) Внесенье Завѣдуючої Рады о ужитю чистого доходу.
- 5) Выбръ ревизійного Выдѣлу.
- 6) Удѣль Товариства въ придбанію капіталу и перенятію заряду желѣзницѣ зъ новеца до Новоселицъ.
- 7) Доповненіе, взг҃ядно отновленіе Завѣдуючої Рады.

Тѣ Панове Акціонери, котрій хотять въ Загальному Збрѣ участвувати або постановы статутовъ брати участь въ голосованю, мають **свої акції найдальше до цвѣтня 1883**

въ центральній касѣ Товариства (І. Elisabethstrasse 9) въ Вѣдни, або въ Австрійскомъ Банку въ Вѣдни, въ зборній касѣ Товариства въ Львовѣ, въ галицкому акційному Банку гипотечному во Львовѣ, евентуально въ ліяхѣ въ Краковѣ, Чернобіцяхъ и Тернополі, въ Англо-австрійскомъ Банку въ Лондонѣ, або въ Банку Румунії въ Букарештѣ

за посредствомъ подвойно выготовленыхъ консигнацій (на що выдаются бесплатно въ данихъ касахъ бланкеты) зложити, а одержать стъ поквитованьемъ получения карты лімажій на Загальний Збрѣ.

На случай заступства мусить бути на обворотній сторонѣ напечатаній повномъ власноручно підписаній.

Вѣдень, дня 31 марта 1883.

(За передрукъ не платиться.)

Рада Завѣдуюча.

Найсильнѣйший и певно дѣлаючий

ДРОЖДЬ

прастованій

по 1 зр. 20 кр. кильгр.

ФАРБЫ НА ПИСАНКИ

въ 8 краскахъ

по 5 кр. пачка,

золотой и срѣбний

по 10 кр. пачка. (1-5)

Всѣ товары корѣнній полудневній

и деликатесы въ найлучшихъ га

тункахъ въ найдешеніе поручас

СТ. МАРКЕВИЧЪ

во Львовѣ, Ринокъ ч. 42.

БАЗАР

МАРКЕВІЧ

Пляцъ Маріїцкій ч. 10 во

кромѣ ріжнихъ выробъ въ

получивъ свѣжі на Весну и

великій выборъ матерії

шовковой, адамашки, атласы,

газы, гранадины, перкаль, са-

фир, мушлини, такоже шал-

ди для дамъ.

Пріймає замовленія въ

сукні дамські.

Цѣни постіянні.

Оказы висылає на жаданіе

Агенція фарбари въ

длера въ Берлінѣ

ТОРГОВЛЯ ВЪ СЯНОКУ

ІВАНА МОЗОЛОВСКОГО

поручас на свята

ново отвореній и богато заосмотреній складъ корѣнныхъ

рѣбъ. Винъ угорскихъ, австрійскихъ, французскихъ, бургундій

испанскихъ, ренъскихъ и шампанськихъ. Румы и Араки. А

голендерскій, французскій и краевій. Горѣвки гданській и

Оригинальный портеръ англійскій. Россійскій Чай брати

и С. Поповихъ въ пачкахъ оригиналіальныхъ, и лондонські

фути. Какао. Чоколаду въ ріжнихъ родахъ. Овощѣ полу-

сѣжі, сушени и смажени въ цукрѣ. Италійскій Компоты.

Сухарки англійскій и пресбурскій и ріжнородній Банан.

Дженини вестгальскій и ріжній іншій. Паштеты штраф

Астраханскій Кавіоръ въ кождой порѣ роця. Рибы въ

и въ оливѣ маринованій и вуждены; зимою свѣжі морскі

Сардинки французскій. Труфль. Шампіоны, Горошокъ въ

чиї яцикахъ. Ріжній Консерви, Сосы. Муштарды: фран-

цузскій і кремеску; такоже вѣс Заправы до сарай, Експ

Либига. Буліонъ. Сыри всякої рози. Олизу никейску і

соку. Складъ пива Пильзенського и Заршинського на складъ. Кухня горяча.

Прастованій дрожджъ

зъ славній фабрики Ад. Иг. Мавтнера и Сына въ Вѣднѣ

поручас

ГОЛОВНИЙ СКЛАДЪ ДЛЯ ГАЛИЧИНЫ

въ торговли корѣнній

Кароля Баллабана во Львовѣ

При єй слуги звертаю увагу, що торговлі

домікі на принципі по причинѣ припадаючихъ свят

дрожджѣ предавати не будуть.